

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پناه بردن و درمان با ذکر از کتابهای سنت

گردآورنده: عبدالرحمن بن صالح الدغیشم

مترجم: پدram اندایش

نام کتاب: پناه بردن و درمان با ذکر از کتابهای سنت

گردآورنده: عبدالرحمن بن صالح الدغیشم

مترجم: پدram اندایش

ناشر: بوکان - انتشارات

نوبت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۶

چاپ: بوکان - رامان

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ریال

کلیه حقوق چاپ و نشر برای مؤلف محفوظ است.

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و ستایش برای الله پروردگار جهانیان است و صلوات و سلام بر باشرف‌ترین پیامبر و رسول، پیامبر ما، محمد و بر آل و تمامی اصحابش.

اما بعد... این پناه بردن‌ها و ذکر درمانی است که از کتاب‌های سنت آن را جمع نموده‌ام. از الله تعالی درخواست می‌نمایم که توسط آن منفعت برساند و عمل را قبول کند و از لغزشها عفو نماید، همانا او شنوای نزدیک اجابت کننده است.

از پناه بردنها و درمان با ذکر، زیاد خواننده سوره‌های الفلق، الناس، فاتحه و آیه الكرسی است و از آنها پناه بردنهایی است که از پیامبر ﷺ به ثبت رسیده است، مانند: «أَعُوذُ

بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (به تمامی سخنان الله^۱ پناه می‌برم از شر آنچه آفریده است). (مسلم، ابوداود و ترمذی)

همچنین فرموده است: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ» (به تمامی سخنان الله پناه می‌برم از هر شیطان و جانور خزنده‌ای و هر چشمی که چشم زخم می‌زند). (بخاری (بخاری) و ابن ماجه).

همچنین فرموده است: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

---

^۱ - سخنان به معنای اراده‌ها است، زیرا وقتی الله تعالی می‌خواهد، اتفاقی بیافتد یا چیزی آفریده شود، فقط می‌فرماید: «بشوا!» و آن امر اتفاق می‌افتد. (مترجم)

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ» (به تمامی سخنان الله پناه می‌برم که نیکوکار و بدکاری از آنها تجاوز نمی‌کند، از شر آنچه خلق نموده و آفریده و از هیچ پدید آورده است و از شر آنچه از آسمان نازل می‌شود و از شر آنچه از آن بالا می‌رود و از شر آنچه در زمین آفریده می‌شود و از شر آنچه از آن خارج می‌شود و از شر فتنه‌های شب و روز و از شر آنچه در شب می‌آید مگر چیزی که در شب برای خیر می‌آید، ای بسیار رحمت‌کننده!). (احمد)

از آنها: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ» (به تمامی سخنان الله پناه می‌برم از خشمش و مجازاتش و شر بندگان و از وسوسه‌های شیطان‌ها و این که حاضر شوند). (ابوداود و احمد)

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ

وَالْمَائِمَ اللَّهُمَّ لَا يَهْزَمُ جُنْدَكَ وَلَا يُخْلَفُ وَعَدَدَكَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا
الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ» (یا الله! من به صورت
گرامی تو و تمامی سخنان پناه می‌برم از شر آنچه زمام آن
در دست توست، یا الله! تو جلوی زیان و گناه را می‌گیری، یا
الله! لشگر تو شکست نمی‌خورد و وعده‌ی تو شکسته نمی‌شود
و صاحب بزرگواری، بزرگواری او نزد تو سودی نمی‌دهد،
پاک و منزّه هستی و شکر و ستایش تو را می‌نمایم). (ابوداود)
از آنها: «أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَعْظَمَ
مِنْهُ وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ
وَبِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أُعَلِّمْ مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ وَبَرًّا وَذَرًّا وَمَنْ شَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ لَا أُطِيقُ شَرَّهُ مِنْ شَرِّ
كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»
(به صورت الله بزرگ، که چیزی بزرگتر از او نمی‌باشد و به
تمامی سخنان الله که نیکوکار و بدکاری از آنها عبور نمی‌کنند
و به تمامی اسمهای نیک الله که آن را می‌دانم یا نمی‌دانم، پناه

می‌برم از شرّ آنچه آفریده و از عدم به وجود آورده و خلق فرموده است و از شرّ هر صاحب شرّی که توانایی شرّ او را ندارم و از شرّ هر صاحب شرّی که زمام او در دست توست. پروردگار من بر راه مستقیم می‌باشد). (قسمتی از آن در موطا مالک آمده است)

از آنها: «اللهم أنت ربی لا إله إلا أنت علیک توکلت وأنت رب العرش العظیم، ما شاء الله کان وما لم یشأ لم یکن ولا حول ولا قوة إلا بالله أعلم أن الله علی کل شیء قدیر، وأن الله قد أحاط بکل شیء علماً وأحصی کل شیء عدداً، اللهم إنی أعوذ بک من شر نفسی وشر الشیطان وشرکة ومن شر کل دابة أنت أخذ بناصیتها إن ربی علی صراط مستقیم» (یا الله! تو پروردگار من هستی، هیچ پرستش شونده‌ی برحق‌ی جز تو وجود ندارد، فقط بر تو توکل نموده‌ام و تو پروردگار عرش بزرگ می‌باشی. آنچه الله بخواهد می‌شود و آنچه نخواهد نمی‌شود، و هیچ تغییر و قدرتی وجود ندارد، مگر از

جانب الله. می‌دانم که او بر هر چیزی توانا است و علم او هر چیزی را احاطه نموده است و همه چیز را تک تک می‌شمرد. یا الله! من به تو پناه می‌برم از شرّ نفسم و از شرّ شیطان و دام او و از شرّ هر موجودی که زمام او در دست توست. همانا پروردگارم بر راه مستقیم است).

اگر می‌خواست، می‌فرمود: «تحصنت بالله الذی لا إله إلا هو إلهی وإله کل شیء، واعتصمت بریبی ورب کل شیء، وتوکلت علی الحی الذی لا یموت، واستدفعت الشر بلا حول ولا قوّة إلا بالله حسبی الله ونعم الوکیل، حسبی الرب من العباد حسبی الخالق من المخلوق حسبی الرازق من المرزوق حسبی الذی هو حسبی، حسبی الذی بیده ملکوت کل شیء وهو یجیر ولا یجار علیه حسبی الله وکفی سمع الله لمن دعا لیس وراء الله منتهی، حسبی الله لا إله إلا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم» (در قلعه‌ی الله قرار می‌گیرم، کسی که پرستش شونده‌ی برحق‌ی جز او وجود ندارد و او معبود من و

معبود تمامی چیزهاست و در پناه پروردگرم و پروردگار تمام چیزها، قرار می‌گیرم. و بر زنده‌ای توکل می‌نمایم که نمی‌میرد و طلب دفع شدن شرّ [را از الله] می‌نمایم که هیچ تغییری و قدرتی وجود ندارد، مگر از جانب الله. الله برای من کافی است و نیک نگهبانی می‌باشد. پروردگار برای من در برابر بندگان کافی است، خالق برای من در برابر مخلوق کافی است، روزی دهنده برای من در برابر روزی داده شده کافی است، برای من کسی کافی است که او برای من کافی است، برای من کسی کافی است که ملکوت هر چیزی در دست اوست و او محافظت می‌فرماید و کسی او را محافظت نمی‌کند، الله برای من کافی است، برای من، شنیدنِ الله از کسی که دعا می‌نماید، کافی است و پس از الله انتهایی وجود ندارد، الله برای من کافی است، پرستش شونده‌ی برحقّی جز او وجود ندارد، بر او توکل نمودم و او پروردگار عرش بزرگ است).

از آنها: «باسم الله تربة أرضنا بريقة بعضنا يشفى به

سقیمنا یاذن ربنا» (به نام الله، خاک زمین ما، با آب دهان بعضی از ما، بیمار ما را درمان می‌کند، به اذن پروردگار ما).
از آنها: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ اشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي لِمَا شَفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لِمَا يُعَادِرُ سَقَمًا» (یا الله! پروردگار انسانها، ناراحتی را بر طرف نما! شفا بده که تو شفا دهنده می‌باشی و شفائی جز شفاء تو وجود ندارد، شفائی که در پی آن بیماری نخواهد بود).

از آنها: «بِسْمِ اللَّهِ» (به نام الله) [سه مرتبه] و «أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ» (به عزت الله و قدرش پناه می‌برم از شر آنچه یافته‌ام و متوجه شده‌ام) [هفت مرتبه].
از آنها: «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ» (از الله بزرگ، پروردگار عرش بزرگ درخواست می‌نمایم تا تو را شفا دهد) [هفت مرتبه].

از آنها: «بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ» (به نام

الله برای تو رقیه می‌خوانم، از شرّ هر چه تو را آزار می‌دهد و از شرّ هر کسی یا چشم حسودی، الله تو را شفا دهد. به نام الله بر تو رقیه می‌خوانم).

از آنها: «شفی الله سقمک و غفر ذنبک و عافاک فی دینک و جسمک إلی مدة أجلك» (الله بیماریات را شفا دهد و گناهت را بیامرزد و در دین و جسمت تا رسیدن اجلت، به تو عافیت دهد).

از آنها: «أعیدک بالله الأحد الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوّاً أحد من شر ما تجد» (تو را به الله یکتای بی‌نیاز کسی نه زاییده است و نه زاده شده است و همتایی برای او وجود ندارد از شرّ آنچه یافته‌ای پناه می‌دهم).

از آنها: «رَبُّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ تَقَدَّسَ اسْمُكَ أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَمَا رَحِمْتِكَ فِي السَّمَاءِ فَاجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي الْأَرْضِ اغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَيَّ هَذَا الْوَجَعِ فَيَبْرَأُ»

(پروردگار ما کسی که در آسمان اسمت تقدس دارد و امر تو در آسمان و زمین می‌باشد، همان گونه که به اهل آسمان رحمت نمودی، رحمتت را در زمین [نیز] قرار بده! گناهان ما و خطاهای ما را ببامرز! تو پروردگار پاکان هستی، رحمتی از رحمتت را نازل فرما و [همچنین] شفائی از شفایت را بر این دردمندی [نازل فرما] تا در نتیجه آن، پاک شود). (ابوداود)

از آنها: «أعيذك بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة» (تو را به تمامی سخنان الله پناه می‌دهم از هر شیطان و جانور خرنده و از هر چشم، چشم زخم زنده!).

از آنها: «اللهم اصرف عنه حرها وبردها ووصبها» (یا الله! از او گرمای آن و سرمای آن و دردمندی آن را بر طرف نما!).

از آنها: «اللهم ذا السلطان العظيم والمن القديم ذا الوجه الكريم ولي الكلمات التامات والدعوات المستجابات عافه من

أنفس الجن وأعين الإنس» (یا الله! دارای قدرت عظیم و منت قدیم، دارای صورت گرامی و دارای تمامی سخنان و دعا‌های مستجاب شده، او را از نفس جن‌ها و چشم زخم انسانها عافیت بده!).

از آنها: «اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل والجبن والبخل والهرم والقسوة والغفلة والعيالة والذلة والمسكنة، وأعوذ بك من الفقر والكفر والفسوق والشقاق والنفاق والسمعة والرياء وأعوذ بك من الصمم والبكم والجنون والجذام، والبرص وسىء الأسقام» (یا الله! به تو پناه می‌برم از ناتوانی و کسالت و ترس و خسیسی و زمین‌گیر شدن بر اثر پیری و قسوت [قلب] و غفلت و تنگدستی و ذلت و خواری! و به تو پناه می‌برم از فقر و کفر و فسق و بدبختی و نفاق و خودستایی نزد دیگران و ریا و به تو پناه می‌برم از لالی و کوری و دیوانگی و جذام و پیسی و بیماری‌های بد).

از آنها: «اللهم إني أعوذ بك من التردى والهدم والغرق

والحرق. وأعوذ بك أن يتخبطني الشيطان عند الموت وأعوذ بك أن أموت في سبيلك مدبراً» (یا الله! من به تو پناه می‌برم از افتادن و زیر آوار ماندن و غرق شدن و آتش گرفتن. و به تو پناه می‌برم از آن که شیطان در هنگام مرگ مرا بزند و به تو پناه می‌برم از آن که در حالی که به راه تو پشت نموده‌ام بمیرم).

از آنها: «وأعوذ بك أن أموت لديغاً اللهم آت نفسي تقواها وزكها أنت خير من زكاها أنت وليها ومولاها اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع ومن قلب لا يخشع ومن نفس لا تشيع ومن دعوة لا يستجاب لها» (و به تو پناه می‌برم از آن که از گزیدگی بمیرم، یا الله! به نفس من تقوای آن را بده و آن را پاک گردان که تو بهترین پاک‌کننده‌ی آن هستی، تو ولی و مولای آن هستی، یا الله! من به تو پناه می‌برم از علمی که نفع نرساند [و به آن عمل نشود] و از قلبی که خشوع نیابد و از نفسی که سیر نشود و از درخواستی که مستجاب نگردد!).

از آنها : «اللهم إني أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَفَجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ» (یا الله! من به تو پناه می‌برم از، از بین رفتن نعمتت و تغییر پیدا کردن آسودگی [که از طرف] تو [وجود دارد] و تنفر ناگهانی‌ات و تمامی خشمهایت! پناه می‌برم به الله از سختی بلا و درک بدبختی و بدی مورد حکم واقع شدن و خوشحالی دشمنان بر اثر مشکلی که برای من ایجاد شود).

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ» (یا الله! من به تو پناه می‌برم از غم و اندوه و به تو پناه می‌برم از ناتوانی و کسلی و به تو پناه می‌برم از ترس و خسیسی و به تو پناه می‌برم از عدم توان پرداخت قرض و چیرگی مردان [کافر بر ما]). (ابوداود)

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَفِتْنَةِ

الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ» (یا الله! من به تو پناه می‌برم از فتنه‌ی آتش جهنم و عذاب جهنم و فتنه‌ی قبر و عذاب قبر و شرّ فتنه‌ی ثروتمندی و شرّ فتنه‌ی فقر).
(بخاری (بخاری))

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ» (یا الله! من به تو پناه می‌برم از شرّ فتنه‌ی مسیح دجال). (بخاری)

از آنها: «اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَتَقَّ قَلْبِي مِنْ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ» (یا الله! قلبم را با آب برف و تگرگ بشوی و قلبم را از خطاها پاک نما! همان گونه که لباس سفید را از پلیدی پاک می‌فرمایی و بین من بین خطاهای من دوری قرار بده، همان گونه که بین مشرق و مغرب دوری قرار دادی). (بخاری)

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْتَمِ

وَالْمُعْرَمِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ» (یا الله! من به تو پناه می‌برم از کسل بودن و گناه و زیر قرض رفتن و به تو پناه می‌برم از فتنه‌ی زندگی و مرگ!).

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَمِنْ شَرِّ بَصْرِي وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي وَشَرِّ مَنِي» (یا الله! من به تو پناه می‌برم از شرّ گوشم و از شرّ چشمم و از شرّ زبانم و از شرّ قلبم و از شرّ منی‌ام!).

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ» (یا الله! من از تو درخواست بهشت و آنچه که به آن نزدیک می‌کند از سخن و عمل، را می‌نمایم و به تو پناه می‌برم از آتش جهنم و آنچه که به آن نزدیک می‌کند از سخن یا عمل).
(احمد)

از آنها: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِكَ مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ

أَنْتَ كَمَا أَتَّيْتِ عَلَيَّ نَفْسِكَ» (یا الله! من از خشم تو به رضایتمندی تو و از مجازاتت به آسوده قرار دادنت و از تو به خودت پناه می‌برم، نمی‌توانم ستایش از تو را بشمارم آنچنان که تو خودت را ستایش نموده‌ای). (صحیح نسائی)

صلی الله علی محمد و علی آله و صحبه و سلم.